

NOTAT

Høringsnotat vedrørende lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om investeringsforeninger m.v., lov om værdipapirhandel og forskellige andre love (Forhøjelse af bødeniveauet for overtrædelse af lov om finansiel virksomhed, udpegning af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI), krav til egnethed og hæderlighed for nøglepersoner i SIFler, aflønningsregler for finansielle virksomheder m.v., lempelse af kapitalkrav for fondsmæglerselskaber, udvidelse af tilsyns- og kontrolbeføjelser for Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen for at imødegå markedsmisbrug m.v.)

1. Indledning

Lovudkastet gennemfører en række ændringer i den finansielle lovgivning, der skal medvirke til at sikre en stærk og robust finansiell sektor og samtidig sikre et effektivt håndhævelsessystem for tilsynsmyndighederne. Lovudkastet har også til formål at underbygge den finansielle stabilitet ved bl.a. at stille skærpede krav om god selskabsledelse til systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI). Lovudkastet skal endvidere sikre offentligheden et retvisende billede af gældende ret på området ved at udvide Finanstilsynets offentliggørelsesregler således, at Finanstilsynet fremover kan offentliggøre frifindende domme m.v.

Lovudkastet er sendt i høring i to dele. Første del af lovudkastet blev sendt i høring den 12. juli 2016 med frist for høringssvar den 15. august 2016. Der er modtaget 26 høringssvar, heraf 17 med bemærkninger. Anden del af lovudkastet blev sendt i høring den 26. august 2016 med frist for høringssvar den 23. september 2016. Der er modtaget 24 høringssvar, heraf 13 med bemærkninger.

2. Generelle bemærkninger

De hørte parter er generelt positive over for lovudkastets forskellige elementer.

Finansrådet og Realkreditforeningen støtter de lovændringer, der lægges op til med lovudkastet, herunder bl.a. forslaget til en ny bødemodel og forhøjelse af bødeniveauet for overtrædelse af lov om finansiel virksomhed. Organisationerne er enige i, at bøderne skal være mærkbare for de virksomheder, der begår lovovertrædelser. Realkreditrådet og Lokale Pengeinstitutter (LOPI) støtter også forslaget om en ny bødemodel.

Endvidere finder Finansrådet, Realkreditforeningen, LOPI, Realkreditrådet, Dansk Erhverv og Forsikring & Pension ændringerne af offentliggørelsesreglerne positive, idet det fremadrettet vil give et klarere billede af

retstilstanden på det finansielle område. Dansk Aktionærforening kan umiddelbart støtte de intentioner, som indholdet i lovudkastet har.

Dansk Aktionærforening støtter endvidere lovforslagets intentioner om at skabe bedre konkurrencevilkår for fondsmæglerselskaber ved at nedsætte kravene til startkapital til EU-lovgivningens minimumskrav. Dansk Aktionærforening forudsætter, at det vil medføre større konkurrence mellem fondsmæglerselskaberne og dermed bedre vilkår for den private investor.

Forbrugerrådet TÆNK giver udtryk for, at den primære forbrugerbeskyttelse i relation til de ændrede kapitalkrav til fondsmæglerselskaberne ligger i investorbeskyttelsesreglerne, og at en lempelse af kravene kan gavne forbrugerne ved at øge konkurrencen og produktudbuddet på markedet, hvorfor de foreslåede ændringer støttes.

Den danske Fondsmæglerforening bemærker, at den finder det hensigtsmæssigt, at kapitalkravene til fondsmæglerselskaber nedsættes, og at dette kan ske uden at kompromittere investorbeskyttelsen.

3. Bemærkninger til konkrete emner

Kommenteringen af høringssvarene tager udgangspunkt i følgende overordnede opdeling:

- 3.1. Forhøjelse af bødeniveauet for overtrædelse af lov om finansiell virksomhed
 - 3.1.1. Bødeniveauet
 - 3.1.2. Beregning af nettoårsomsætning og gerningstidspunktet
 - 3.1.3. Bøder til fysiske personer
 - 3.1.4. Bøder for overtrædelse af enslydende bestemmelser
- 3.2. Frist for indsendelse af halvårsrapporter for investeringsforvaltningsselskaber, der administrerer værdipapirfonde
- 3.3. Bilag 5, nr. 3, i lov om finansiell virksomhed
- 3.4. Investeringsforeningers, SIKAV'ers og værdipapirfondes mulighed for at udarbejde årsrapport på engelsk
- 3.5. Beslutning om ændring af vedtægter i forbindelse med beslutning om udarbejdelse af årsrapport på engelsk
- 3.6. Anvendelse af begrebet selvforvaltende investeringsforeninger
- 3.7. Udpegning af SIFI
- 3.8. Krav til nøglepersoner i SIF'er
- 3.9. Regler om aflønning
 - 3.9.1. Detailregulering og overimplementering
 - 3.9.2. Udskydelse på 5 år
 - 3.9.3. Krav om tilbageholdelse ("retention periods")
 - 3.9.4. Koncernregel
 - 3.9.5. Lønpolitikken
- 3.10. Tilladelse til fondsmæglerselskaber I
- 3.11. Finanstilsynets og Erhvervsstyrelsens tilsyns- og kontrolbeføjelser for at imødegå markedsmisbrug m.v.

- 3.12. Tilladelse til at besidde finansielle instrumenter for egen regning til fondsmæglerselskaber, der ikke har tilladelse til at handle for egen regning
- 3.13. Offentliggørelse
- 3.14. Finanstilsynets tavshedspligt
- 3.15. Lempelse af kapitalkrav for fondsmæglerselskaber
 - 3.15.1. Begrebet startkapital og reglerens forhold til kapitalkravene i selskabsloven
 - 3.15.2. Kapitalkrav ved tilladelse til investeringsrådgivning
 - 3.15.3. Erklæringer til Finanstilsynet vedrørende kundemidler og ansvarsforsikring
 - 3.15.4. Kapitalgrundlagskrav til fondsmæglerselskaber
- 3.16. Koncernregler for koncerner indeholdende fondsmæglerholding-virksomheder eller fondsmæglerselskaber
- 3.17. Tilsyn med revisionsudvalg
- 3.18. Kravet om anden tilsvarende dokumentation
- 3.19. Koncernsolvens for gruppe 1 forsikringsselskaber m.v.
- 3.20. Sammensætningen af Penge- og Pensionspanelet

3.1. Forhøjelse af bødeniveauet for overtrædelse af lov om finansiell virksomhed

3.1.1. Bødeniveauet

Finansrådet og Realkreditforeningen bemærker, at der foreslås en model til forhøjede bødesanktioner, hvorefter der ved fastsættelse af en bødesanktion skal tages udgangspunkt i den overtrædende virksomheds størrelse og alvorligheden af overtrædelsen. Forslaget implementerer det forslag, som organisationerne var med til at vedtage i Udvalget om bødesanktioner på det finansielle område. Organisationerne finder, at forslaget understreger, at der skal være en sammenhæng mellem strafudmålingen og overtrædelsens grovhed, ligesom organisationerne er enige i, at bøderne skal være mærkbare for de virksomheder, der begår overtrædelserne.

Realkreditrådet bemærker, at forslaget til forhøjelse af bødeniveauet for overtrædelse af lov om finansiell virksomhed følger anbefalingerne fra Udvalget om bødesanktioner på det finansielle område, og Realkreditrådet støtter udvalgets anbefalinger.

LOPI henviser til Finansrådets høringssvar og bemærker endvidere, at det er meget tilfredsstillende, at den overtrædende virksomheds størrelse er central i udmålingen af bødestørrelserne.

Den danske Fondsmæglerforening anfører, at bødeniveauerne i skemaet skal ændres således, at bøderne gives ”op til” et bestemt beløb. Foreningen finder det endvidere betænkeligt, at der fastsættes et eksakt niveau/interval for bøder for overtrædelse af den finansielle lovgivning, og at overtrædelser, der ikke skyldes manglende vilje, sjusk, for lav prioritering af området, eller hvor der ikke har været gevinst for øje, bør underlægges en efter omstændighederne mildere bedømmelse.

Forsikring & Pension finder, at behovet for generel forhøjelse af bødeniveauet, når der ikke er tale om bagatelovertrædelser, er spinkelt begrundet. Forsikring & Pension henleder på forsikringsområdet specielt opmærksomheden på, at Solvens II-direktivet og den tilhørende gennemførelsesforordning, i modsætning til den øvrige lovgivning, ikke indeholder bestemmelser om forhøjede bødeniveauer.

Kommentar

Den finansielle krise understregede, at der er et stort samfundsmæssigt behov for en velreguleret, sund og robust finansiell sektor, der er underlagt et effektivt tilsyn. I et effektivt tilsyn indgår, at der er et sanktionssystem, som føleligt og proportionalt kan anvendes over for overtrædelser af den finansielle lovgivning, således at det sikres, at de grundlæggende regler for finansiell virksomhed overholdes.

Et enig Udvalg om bødesanktioner på det finansielle område, med deltagelse af repræsentanter fra blandt andet Finansrådet, LOPI, Realkreditrådet, Realkreditforening, Forsikring & Pension samt Forbrugerrådet, fandt i betænkning nr. 1561 af 10. maj 2016, at der er behov for en forhøjelse af niveauet for bøderne for overtrædelse af lov om finansiell virksomhed med henblik på at skabe en større sammenhæng mellem strafudmålingen og dels grovheden af overtrædelsen, dels størrelsen af den virksomhed, der har begået overtrædelsen.

Endvidere fandt udvalget, at bøderne bør have en størrelse, der gør, at de virker præventivt, således, at de opleves at afskrække personer og virksomheder fra at overtræde den finansielle lovgivning. Bødestørrelserne bør ligeledes i højere grad tage højde for, hvis virksomhederne eller en fysisk person har opnået en økonomisk gevinst ved den konstaterede overtrædelse.

Med den foreslåede bødemodel vil fastsættelsen af straffen fortsat bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau i bødemodellen vil derfor kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder. Det er i overensstemmelse med de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

I medfør af straffeloven er der ikke noget maksimum for sumbøder, der udstedes for overtrædelser af særlovgivningen, herunder lov om finansiell virksomhed. Med den foreslåede bødemodel er det ikke tiltænkt, at der skal fastsættes et loft for bødeniveauet for overtrædelser af lov om finansiell virksomhed, hvilket ville kunne indikeres ved at angive i skemaet, at bøderne gives "op til" et bestemt beløb. Med den foreslåede bødemodel er det hensigten, at bødeniveauet for overtrædelser af lov om finansiell virksomhed vil skulle gradueres inden for et interval i en given kategori, bl.a.

ud fra overtrædelsens grovhed, herunder om der er formildende omstændigheder forbundet med overtrædelsen. Som anført ovenfor vil domstolene altid kunne fravige det angivne bødeniveau i op- eller nedadgående retning.

3.1.2. Beregning af nettoårsomsætning og gerningstidspunktet

Den danske Fondsmæglerforening anfører, at bemærkningerne vedrørende beregning af nettoomsætning skal præciseres således, at det udtrykkeligt fremgår, at en modtagen provisionsindtægt, der videregives til en kunde, ikke tæller med i opgørelsen af nettoomsætningen, da der ikke er tale om en provisionsindtægt.

Den danske Fondsmæglerforening finder endvidere, at anvendelse af udvalgets model med inddragelse af nettoomsætningstal ved bødefastsættelse for finansielle holdingvirksomheder risikerer at medføre et kunstigt udgangspunkt for disse virksomheder, medmindre der i det konkrete tilfælde består en direkte sammenhæng mellem forseelsen og driften i et datterselskab. Ud over disse tilfælde bør det overlades til domstolene at fastsætte et passende bødeniveau for finansielle holdingvirksomheder uafhængigt af sådanne omsætningstal.

Forsikring & Pension anfører, at den foreslåede ordning, hvor en dansk virksomheds udenlandske filial medregnes i virksomhedens omsætning ved udmålingen af bøder, men hvor udmåling af en bøde for overtrædelser begået af en filial af et udenlandsk selskab i Danmark alene inddrager nettoomsætningen for filialen, således at omsætningen i modervirksomheden ikke medregnes, hverken er umiddelbar forståelig eller rimelig. Forsikring & Pension foreslår derfor, at lovudkastet ændres, således at bødeudmålingen til danske selskaber ikke medregner omsætningen i filialer i udlandet.

Finansrådet og Realkreditforeningen anfører, at det er deres opfattelse, at virksomhedens nettoomsætning skal opgøres på baggrund af det årsregnskab, der dækker gerningstidspunktet, men at dette med fordel kan tydeliggøres i bemærkningerne. Organisationerne bemærker hertil, at det med fordel også kan tilføjes i bemærkningerne til lovudkastet, at der ved udmålingen af størrelsen på bøden vil kunne tages hensyn til væsentlige ændringer i en virksomheds nettoomsætning fra gerningstidspunktet til tidspunktet for udstedelsen af bøden, da denne kan ændre sig væsentligt på grund af fusion, spaltning, frasalg og lignende.

Finansrådet og Realkreditforeningen finder, at det bør præciseres, hvilket gerningstidspunkt der udgør grundlaget for beregningen, hvis der er tale om en tilstandsforbrydelse.

Kommentar

I overensstemmelse med anbefalingen fra Udvalget om bødesanktioner på det finansielle område defineres nettoomsætningen for kreditinstitutter og andre finansielle virksomheder end forsikringsselskaber i lovudkastet som

summen af nettorenteindtægter (indgående renteindtægter modregnet udgående renteudgifter) og netto gebyr- og provisionsindtægter (indgående gebyr- og provisionsindtægter modregnet udgående gebyr- og provisionsindtægter). For forsikringselskaber defineres nettoomsætning som værdien af præmieindtægter og medlemsbidrag for egen regning (indgående medlemsbidrag og bruttopræmieindtægter modregnet afgivne genforsikringspræmier samt erstatningsudgifter og pensionsydelse for egen regning).

Udgående provisionsindtægter indgår således ikke ved beregningen af nettoomsætningen.

På lige fod med andre virksomheder, der er omfattet af lov om finansiel virksomhed, bør bødestraf for overtrædelser af lov om finansiel virksomhed, der begås af finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder fastsættes under hensyntagen til gerningsvirksomhedens finansielle styrke i henhold til den foreslåede bødemodel.

Finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder har i modsætning til andre virksomheder som udgangspunkt ikke en omsætning, da disse virksomheder ikke driver virksomhed med salg af finansielle tjenesteydelser. Bl.a. på baggrund heraf foreslog flertallet i Udvalget om bødesanktioner på det finansielle område, at virksomhedernes finansielle styrke i stedet opgøres som nettoomsætningen hos den af dens finansielle koncernvirksomheder, som har den største nettoomsætning. Dette vurderedes som værende mere retvisende end alternativet i form af beregning af den finansielle styrke på basis af nettoomsætningen i hele koncernen.

Et enigt udvalg fandt endvidere, at bøden for overtrædelser begået af udenlandske filialer her i landet som udgangspunkt skal beregnes på baggrund af nettoomsætningen i selve filialen, idet disse virksomheder ofte har en betydelig lighed med tilsvarende virksomhed drevet gennem et dansketableret datterselskab. Ligeledes fandt et enigt udvalg, at der ved bødeudmålingen til danske selskaber skal medregnes omsætningen i filialer i udlandet.

En forudsætning for at tage udgangspunkt i filialens nettoomsætning er dog, at filialens nettoomsætning er umiddelbar tilgængelig for myndighederne, eksempelvis i kraft af virksomhedens offentlige regnskab, og at omsætningen er udtryk for filialens reelle aktiviteter her i landet. Er disse forudsætninger ikke opfyldt, vil virksomhedens samlede nettoomsætning derimod blive medregnet. Er der tale om virksomheder med en nettoomsætning, der ligger ud over kategorierne i bødemodellen, vil bøden blive fastsat ud fra niveauet i den øverste kategori.

Det fremgår af forslaget til § 373, stk. 10, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed, at der for overtrædelser begået af virksomheder skal lægges vægt på virksomhedens nettoårsomsætning på gerningstidspunktet. Som anført

i Udvalgets betænkning kan denne i almindelighed opgøres på grundlag af virksomhedens årsregnskab for det pågældende regnskabsår, dvs. det regnskabsår, inden for hvilket gerningstidspunktet foreligger. For at undgå tvivl om opgørelsen af virksomhedens nettoårsomsætning præciseres dette i lovudkastets bemærkninger for at tydeliggøre, hvilket årsregnskab, der skal lægges til grund for beregning af nettoårsomsætningen.

I forlængelse af ovenstående skal det bemærkes, at i forbindelse med selve bødeudmålingen vil domstolene have mulighed for at tage hensyn til helt særlige omstændigheder og hermed fravige udgangspunktet om opgørelse af virksomhedens størrelse på baggrund af nettoomsætningen på gerningstidspunktet, såfremt der foreligger omstændigheder, der efter domstolenes opfattelse gør, at nettoomsætningen ikke giver et retvisende billede af den finansielle virksomheds styrke.

En tilstandsforbrydelse er en betegnelse for overtrædelser, der består i at opretholde en nærmere angivet ulovlig tilstand, jf. Delbetænkning IX om forældelse af stafansvaret for særlovsovertrædelser m.v., Justitsministeriets udvalg om økonomisk kriminalitet og datakriminalitet. En sådan overtrædelse kan potentielt strække sig over en længere tidsperiode på flere regnskabsår. I dette tilfælde skal der i forhold til udregningen af bøden tages udgangspunkt i nettoomsætningen på det tidspunkt, hvor den ulovlige tilstand ophører, hvilket vil blive præciseret i bemærkningerne til § 373, stk. 10, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed. Domstolene vil ligeledes i dette tilfælde have mulighed for at fravige dette udgangspunkt, såfremt der foreligger særlige omstændigheder i sagen.

3.1.3. Bøder til fysiske personer

Finansforbundet anfører, at det i bemærkningerne bør fremhæves, at såfremt medarbejdere i en finansiel virksomhed i god tro følger interne retningslinjer og praksis, bør dette ikke medføre personlige bøder eller tilsynsreaktioner, hvis Finanstilsynet efter en nærmere juridisk tolkning vurderer, at de pågældende retningslinjer og praksis strider mod nogle måske ganske komplicerede regler. I sådanne tilfælde bør tilsynsreaktionerne alene rettes mod virksomhed og ledelse.

Finansforbundet bemærker endvidere, at lovudkastet lægger op til, at der med hensyn til bødeberegningen for fysiske personer lægges vægt på den pågældendes indtægtsforhold på gerningstidspunktet, men at der i henhold til bemærkningerne bl.a. kan tages højde for, om man, f.eks. som følge af afskedigelse, har fået forringet sin økonomi væsentligt. Da der er en overhængende risiko for, at en straffesag mod en ansat vil få ansættelsesmæssige konsekvenser, herunder afskedigelse, bør beregningen af bøden tage afsæt i den ansattes aktuelle indkomstforhold.

Kommentar

I overensstemmelse med Rigsadvokatens meddelelse nr. 5/1999, Strafanvar for juridiske personer, pkt. 3.1., vil udgangspunktet være, at der rejses

tiltale mod den finansielle virksomhed for en overtrædelse. Dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, ofte medlemmer af ledelsen, hvis en eller flere af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Det bemærkes i den forbindelse, at der som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte.

Omhandler en bestemmelse pligter eller forbud for virksomheder, rettes en tilsynsreaktion, eksempelvis en påtale eller et påbud, kun mod virksomheden.

Udvalget om bødesanktioner på det finansielle område anbefaler i dets betænkning, at der ved bøder til fysiske personer skal tages udgangspunkt i den pågældendes indtægtsforhold på gerningstidspunktet. Af de specielle bemærkninger til lovudkastet er det præciseret, at der i forbindelse med bødefastsættelsen i overensstemmelse med straffelovens almindelige regler om straffastsættelse vil kunne lægges vægt på, om den pågældende på afgørelsestidspunktet, f.eks. som følge af afskedigelse, har fået en væsentligt forringet økonomi i forhold til situationen på gerningstidspunktet.

3.1.4. Bøder for overtrædelse af enslydende bestemmelser

Forbrugerombudsmanden peger på, at lovudkastet og betænkningen ikke ses at behandle forholdet mellem de foreslåede bødeniveauer for overtrædelse af bestemmelser i den finansielle lovgivning og bødepraksis for overtrædelse af tilsvarende bestemmelser i markedsføringsloven. Markedsføringsloven finder anvendelse på alle erhvervsdrivende, herunder finansielle virksomheder.

Forbrugerombudsmanden anfører endvidere, at det bør tilstræbes, at overtrædelser af lovgivning med samme gerningsindhold sanktioneres ensartet, uanset om overtrædelsen begås af finansielle virksomheder eller ikke-finansielle virksomheder, og uanset hvilken lovgivning overtrædelsen sanktioneres efter.

Kommentar

I det omfang, der på det finansielle område og på markedsføringsområdet findes lovgivning med samme indhold, bør det selvfølgelig tilstræbes, at overtrædelse heraf sanktioneres ensartet, således at finansielle virksomheder ikke sanktioneres anderledes end andre virksomheder. På den baggrund præciseres det i bemærkningerne til lovforslaget, at der i de tilfælde, hvor en overtrædelse af den finansielle lovgivning udgør en overtrædelse af enslydende krav på markedsføringsområdet, og hvor det traditionelt er overtrædelsen af den finansielle lovgivning, der forfølges, bør der tages hensyn til praksis på markedsføringsområdet ved bødefastsættelsen. Bødefastsættelsen bør i sådanne tilfælde med enslydende krav følge den strengere praksis på markedsføringsområdet, således at finansielle virksomheder straffes på lige fod med øvrige virksomheder, hvis overtrædelsen afgøres efter markedsføringslovgivningen.

3.2. Frist for indsendelse af halvårsrapporter for investeringsforvaltningsselskaber, der administrerer værdipapirfonde

Investeringsfundsbranchen bemærker i forhold til den foreslåede ændring af § 195, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, at bestemmelsen og lovbetegnelse hertil ønskes ændret og præciseret, da fristen for indsendelse af halvårsrapporter for investeringsforvaltningsselskaber bør være den samme for alle typer af finansielle virksomheder, dvs. 3 måneder. Det bemærkes, at værdipapirfonde skal aflægge selvstændig årsrapport i henhold til regnskabsbekendtgørelsen for danske UCITS, og at værdipapirfondes årsrapport dermed ikke er en integreret del af investeringsforvaltningsselskabets årsrapport.

Kommentar

Investeringsforvaltningsselskaber er finansielle virksomheder omfattet af lov om finansiel virksomhed. Den gældende § 195 fastsætter frister for finansielle virksomheders indsendelse af årsrapporter. Med lovudkastet foreslås ændringer i § 195, hvorefter der i stk. 1 fastættes henholdsvis en frist på 4 måneder for indsendelse af årsrapporter og en frist på 3 måneder for indsendelse af halvårsrapporter. I lovudkastet er endvidere i § 195, stk. 2, foreslået en frist på 2 måneder for indsendelse af halvårsrapporter for investeringsforvaltningsselskaber, der administrerer værdipapirfonde. For andre investeringsforvaltningsselskaber skal hovedreglen om en frist på 3 måneder finde anvendelse, jf. forslaget til § 195, stk. 1.

Baggrunden for den foreslåede 2 måneders frist i stk. 2, er artikel 68 i UCITS-direktivet, hvorefter der gælder en 2 måneders frist for indsendelse af halvårsberetningen for UCITS, dvs. investeringsforeninger, SIKAV'er og værdipapirfonde. Værdipapirfonde etableres og administreres af investeringsforvaltningsselskaber og er ikke selvstændige juridiske enheder. Års- og halvårsrapporter for værdipapirfonde aflægges af investeringsforvaltningsselskabets bestyrelse og direktion. Det var på baggrund heraf i forbindelse med udarbejdelse af lovudkastet vurderingen, at en værdipapirfonds års- og halvårsrapporter ville være en integreret del af investeringsforvaltningsselskabets års- og halvårsrapporter, hvorfor halvårsrapporten for hele investeringsforvaltningsselskabet, der administrerede værdipapirfonden, ville blive omfattet af 2 måneders fristen for at værdipapirfonden kunne leve op til artikel 68.

Det er efterfølgende fastslået, at års- og halvårsrapporter for værdipapirfonde udgør selvstændige dele af investeringsforvaltningsselskabets rapporter, der reguleres af forskellige regelsæt. Års- og halvårsrapporter for værdipapirfonde udarbejdes således i henhold til reglerne i bekendtgørelse om finansielle rapporter for danske UCITS, mens et investeringsforvaltningsselskab er omfattet af reglerne i bekendtgørelse om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglere m.fl.

Artikel 68 i UCITS-direktivet er implementeret i § 69 i bekendtgørelse om finansielle rapporter for danske UCITS. Herefter skal halvårsrapporter for alle danske UCITS indsendes senest den 31. august.

Henset til, at værdipapirfondes års- og halvårsrapporter udgør selvstændige dele af investeringsforvaltningsselskabets års- og halvårsrapporter, bør der ikke fastsættes en frist på 2 måneder for investeringsforvaltningsselskabets indsendelse af selskabets egne halvårsrapporter, når der er tale om investeringsforvaltningsselskaber, der administrerer værdipapirfonde. Alle investeringsforvaltningsselskaber skal herefter følge 3-måneders fristen.

Forslaget til § 195, stk. 2, foreslås at udgå af lovudkastet og relevante konsekvensrettelser foretages.

3.3. Bilag 5, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed

Investeringsfundsbranchen bemærker i forhold til den foreslåede ændring i bilag 5, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed, at det præciseres i bemærkningerne, at bestemmelsen gælder, uanset om de alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et tredjeland og udenlandske investeringsinstitutter har opnået markedsføringstilladelse i et EU/EØS-land eller ikke.

Kommentar

I lovudkastet er der foreslået en ny formulering af bilag 5, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed. Bilag 5 er en oprensning af de forskellige former for værdipapirer m.v., der anses for finansielle instrumenter. Bilaget er en implementering af bilag 1 i MiFID-direktivet.

Med den foreslåede formulering skal andele i kollektive investeringsordninger omfattet af regler, der gennemfører henholdsvis FAIF-direktivet og UCITS-direktivet anses for finansielle instrumenter. I Danmark er FAIF-direktivet gennemført i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., og UCITS-direktivet er gennemført i lov om investeringsforeninger m.v., og investeringsforeningsbeviser og andele i alternative investeringsfonde skal dermed anses for finansielle instrumenter.

Efter den gældende formulering af bilag 5, nr. 3, omfatter den andele i kollektive investeringsordninger omfattet af henholdsvis lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. og lov om investeringsforeninger m.v. samt andele i andre institutter for kollektiv investering. Hensigten med den foreslåede nye formulering var derfor at præcisere, at også andele i kollektive investeringsordninger omfattet af FAIF- og UCITS-regler i andre EU-lande kan anses for finansielle instrumenter. Det svarer til den hidtidige praksis, og det har ikke været tilsigtet at gennemføre materielle ændringer af retstilstanden med den foreslåede ændring.

Bilag 5 er som nævnt en implementering af bilag 1 i MiFID-direktivet. Dette bilag videreføres med det kommende MiFID II-direktiv, der forventes implementeret i dansk ret ved fremsættelse af lovforslag primo 2017. MiFID II's bilag omfatter "andele i institutter for kollektiv investering".

For at sikre en direktivnær praksis vil det være hensigtsmæssigt i stedet at ændre ordlyden af bilag 5, nr. 3, så denne svarer til ordlyden af bilaget til MiFID II.

Det foreslås derfor, at den i lovudkastet foreslåede ændring af bilag 5, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed udgår af dette lovudkast og i stedet bør den medtages i det lovforslag, der skal implementere MiFID II i dansk ret.

3.4. Investeringsforeningers, SIKAV'ers og værdipapirfondes mulighed for at udarbejde årsrapporter på engelsk

Investeringsfondsbranchen finder det positivt, at investeringsforeninger og SIKAV'er fremover vil kunne træffe beslutning om, at årsrapporter udelukkende skal udarbejdes på engelsk, og foreslår, at en tilsvarende mulighed indføres for værdipapirfonde. Investeringsfondsbranchen bemærker endvidere, at det i lovudkastet bør præciseres, at det tilsvarende skal være muligt for en investeringsforening, der tidligere har besluttet at udarbejde årsrapporter på engelsk, at gå tilbage til danske årsrapporter, at en sådan beslutning kan træffes med simpelt flertal og træder i kraft på beslutningstidspunktet. Der foreslås tilsvarende ændringer for SIKAV'er.

Kommentar

Værdipapirfonde er, i modsætning til investeringsforeninger og SIKAV'er, ikke selvstændige juridiske enheder. Årsrapporten for en værdipapirfond er en selvstændig del af investeringsforvaltningsselskabets årsrapport, der udarbejdes i henhold til reglerne i bekendtgørelse om finansielle rapporter for danske UCITS.

Såfremt investeringsforvaltningsselskabets bestyrelse vælger at udarbejde og aflægge årsrapporten for værdipapirfonden på engelsk, bør dette fremgå af værdipapirfondens fondsbestemmelser. Dette svarer til de krav, der indføres med lovudkastet for henholdsvis investeringsforeninger og SIKAV'er, hvorefter det skal oplyses i foreningens eller SIKAV'ens vedtægter, hvis årsrapporten skal udarbejdes og aflægges på engelsk.

Som konsekvens heraf er det foreslået, at det tilføjes i § 21 i lov om investeringsforeninger m.v., at det skal fremgå af værdipapirfondens fondsbestemmelser, hvorvidt årsrapporten for værdipapirfonden skal udarbejdes og aflægges på engelsk.

Det foreslås at præcisere bestemmelsen i lov om investeringsforeninger m.v., at såfremt en investeringsforening eller en SIKAV, der tidligere har besluttet at udarbejde årsrapporter på engelsk, måtte ønske at gå tilbage

til danske årsrapporter, kan dette også ske ved simpelt flertal, samt at en sådan beslutning træder i kraft på beslutningstidspunktet.

Investeringsfundsbranchen og Finansrådet bemærker, at en ren ordlydsfortolkning af de foreslåede bestemmelser kan betyde, at de foreninger, der fortsat ønsker at udarbejde årsrapporten på dansk, skal optage en bestemmelse om, at årsrapporten ikke skal udarbejdes på engelsk. Dette vil være fremmedartet at optage i vedtægterne for en dansk forening. Det foreslås, at det i bemærkningerne til bestemmelserne præciseres, at vedtægterne kun skal indeholde en bestemmelse om brug af engelsk, såfremt man ønsker at anvende engelsk.

Kommentar

De foreslåede bestemmelser skal ses i sammenhæng med bestemmelserne i lovudkastet, der dels giver generalforsamlingen i en investeringsforening eller Selskaber for investering med kapital, der er variabel (SIKAV), mulighed for med simpelt flertal at træffe beslutning om, at årsrapporten skal udarbejdes på engelsk, dels at en beslutning om, at årsrapporten udarbejdes på engelsk, skal optages i vedtægterne.

Hensigten med bestemmelserne er alene, at det skal fremgå af vedtægterne, hvis det besluttet at udnytte den frivillige mulighed til at udarbejde årsrapporten på engelsk. Der skal således ikke indsættes bestemmelser i vedtægterne om, at årsrapporten udarbejdes på dansk, eller at den ikke skal udarbejdes på engelsk.

For at undgå nogen tvivl herom, vil det blive præciseret i bemærkningerne til bestemmelserne, at vedtægterne kun skal indeholde bestemmelse om brug af engelsk, såfremt man agter at anvende engelsk.

3.5. Beslutning om ændring af vedtægter i forbindelse med beslutning om udarbejdelse af årsrapport på engelsk

Finansrådet foreslår, at det i lovforslaget anføres, at en eventuel ændring af foreningernes vedtægter senest skal være besluttet på den førstkomende ordinære generalforsamling, så det herved undgås, at foreningerne skal indkalde til en ekstraordinær generalforsamling.

Kommentar

Det følger af bemærkningerne til lovudkastet, at det første år, hvor investeringsforeningen (eller SIKAV'en) vælger at aflægge årsrapport udelukkende på engelsk, skal dette senest besluttet på den ordinære generalforsamling, hvor årsrapporten efterfølgende godkendes. Investeringsforeningen (eller SIKAV'en) behøver ikke at afvente, at vedtægterne ændres og godkendes af Finanstilsynet, før investeringsforeningen (eller SIKAV'en) første gang aflægger årsrapport på engelsk. Der er derfor heller ikke behov for at indkalde til ekstraordinær generalforsamling.

3.6. Anvendelse af begrebet selvforvaltende investeringsforeninger

Investeringsfundsbranchen bemærker, at der flere steder i bemærkningerne til lovudkastet anvendes begrebet selvforvaltende investeringsforeninger. Det forekommer uklart, hvad der menes med begrebet selvforvaltende, og det bør ikke anvendes om danske UCITS.

Kommentar

Investeringsforeninger som vælger ikke at delegere den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab eller et administrationsselskab kaldes selvadministrerende investeringsforeninger, jf. § 6 i lov om investeringsforeninger m.v. Dette foreslås tilpasset i lovudkastet.

3.7. Udpegning af SIFI

Finansrådet tilslutter sig de foreslåede ændringer om udpegning af SIFI under den forudsætning, at erhvervs- og vækstministerens bemyndigelse til at fravige den lovbestemte indfasning af SIFI-bufferkravet alene tænkes anvendt i de situationer, hvor et institut tidligere har været underlagt et SIFI-bufferkrav, og hensynet til en indfasning derfor ikke gør sig gældende.

Forsikring & Pension bemærker, at de foreslåede ændringer om udpegning af SIFI skal anvendes ved omstrukturering af bankkoncerner. Forsikring & Pension spørger i den forbindelse, om en omstrukturering af en bankkoncern, hvori der indgår et forsikringsselskab, og hvor forsikringsselskabet som led i omstruktureringen bevares i Danmark, kan føre til, at forsikringsselskabet udpeges som SIFI.

Kommentarer

Det fremgår af lov om finansiel virksomhed, at det er pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, der kan udpeges som systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI). Forsikringsselskaber kan således ikke udpeges som SIFI, og de bliver heller ikke underlagt SIFI-krav i tilfælde, hvor de indgår i en koncern med et SIFI. Et forsikringsselskab, der som led i en omstrukturering af en SIFI-koncern bevares i Danmark, kan derfor ikke udpeges som SIFI.

Institutter, der udpeges som SIFI, skal opfylde et særligt kapitalbufferkrav, som skal sikre, at SIFI'er i højere grad kan absorbere tab, da en afvikling af et SIFI kan påvirke hele den finansielle sektor og realøkonomien. SIFI-bufferkravet skal opfyldes senest ved udgangen af det efterfølgende år efter udpegningen. SIFI-bufferkravene finder anvendelse for det udpegede SIFI og for hvert enkelt pengeinstitut og realkreditinstitut, der indgår i en koncern med det udpegede SIFI.

Med lovudkastet foreslås erhvervs- og vækstministeren bemyndiget til at fravige den lovbestemte indfasning af SIFI-bufferkravet for konkrete institutter. Som det fremgår af de specielle bemærkninger i lovudkastet, kan bemyndigelsen alene anvendes i de tilfælde, hvor et institut, der udpeges som SIFI i Danmark, tidligere har været underlagt et SIFI-bufferkrav eller

et lignende udenlandsk ekstra kapitalkrav, og hvor hensynet bag en indfasningsperiode således ikke gør sig gældende. Det vil eksempelvis være tilfældet ved en koncernintern omstrukturering eller fusion, hvor et institut, der allerede er underlagt et SIFI-bufferkrav, bliver underlagt et andet SIFI-bufferkrav som følge af omstruktureringen eller fusionen. I sådanne tilfælde vil hensynet bag indfasningsperioden ikke gøre sig gældende.

3.8. Krav til nøglepersoner i SIFler

Finansforbundet støtter forslaget om at indføre skærpede krav til god selskabsledelse i SIFler, herunder kravet om egnetheds- og hæderlighedsvurdering af nøglepersoner i SIFler. Finansforbundet finder denne styrkelse af standarderne for god selskabsledelse vigtig for hele den finansielle sektor, og ikke kun for SIFler, og foreslår på den baggrund, at kravet skal omfatte nøglepersoner i alle finansielle virksomheder.

Kommentar

Forslaget om at indføre skærpede krav til god selskabsledelse i SIFler er en opfølgning på den politiske aftale af 10. oktober 2013 mellem den daværende regering (Socialdemokratiet, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti) og Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti om "Regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet" (Bankpakke 6). Det blev i denne aftale besluttet, at de eksisterende egnethedskrav også skulle gælde for ledende medarbejdere i SIFler – og ikke som hidtil kun for bestyrelse og direktion.

Der er særlige risici forbundet med SIFler, da disse institutter er så store, at det kan have vidtrækkende negative konsekvenser for husholdninger, virksomheder og samfundsøkonomien generelt, hvis de kommer i problemer. Det blev i forbindelse med Bankpakke 6 vurderet, at der var behov for at fastsætte skrappe krav til SIFler end til andre institutter. En udvidelse af personkredsen til at omfatte nøglepersoner i alle finansielle virksomheder ligger uden for rammerne af den politiske aftale.

En udbredelse af kravet til at omfatte nøglepersoner i samtlige finansielle virksomheder vil føre til administrative byrder for sektoren, der ikke nødvendigvis står mål med effekten heraf. Det vurderes derfor hensigtsmæssigt at afvente erfaringerne med egnetheds- og hæderlighedsvurdering af nøglepersoner i SIFler, før der tages stilling til om et sådant krav skal udbredes til de øvrige finansielle virksomheder.

3.9. Regler om aflønning

3.9.1. Detailregulering og overimplementering

Finanssektorens Arbejdsgiverforening anfører, at der allerede gælder omfattende og detaljeret regulering af aflønning til finansielle virksomheders bestyrelse, direktion og væsentlige risikotagere og opfordrer til, at det overvejes, om de politiske mål, der sigtes efter, kan opfyldes med mindre indgribende regulering, herunder om det er nødvendigt at fastholde dansk

overimplementering af EU-reglerne, da dette forringer danske virksomheders konkurrenceevne.

Finanssektorens Arbejdsgiverforening anfører endvidere, at det er vigtigt, at filialer af udenlandske banker opererer på samme vilkår som danske banker i Danmark, og at filialer af danske banker opererer på samme vilkår som udenlandske banker i udlandet.

Forsikring & Pension anfører, at de støtter udskillelse af aflønningsreglerne for forsikringsområdet fra lov om finansiel virksomhed, men at en videreførelse af gældende nationale aflønningsregler for forsikringsområdet er udtryk for klar overimplementering af gældende europæiske regler (Solvens II-forordningen). Forsikring & Pension har anført, at såfremt overimplementeringen fastholdes, bør de administrative byrder fremgå af lovforslaget.

Dansk Aktionærforening fremhæver vigtigheden i, at de indeholdte forslag om aflønning kan modvirke en tendens til spekulativ adfærd på indskyderens bekostning, og således generelt set fremmer investorbekyttelse.

Kommentar

De danske aflønningsregler er baseret på en række detaljerede aflønningsregler i det 4. kapitalkravsdirektiv (CRD IV), som suppleres af danske nationale regler. De danske regler er baseret på den politiske aftale af 31. august 2010 mellem den daværende regering (Venstre og Det Konservative), Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Liberal Alliance om forsvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor og den politiske aftale af 10. oktober 2013 mellem den daværende regering (Socialdemokratiet, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti) og Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet (Bankpakke 6).

Det følger af de politiske aftaler, at aflønningsreglerne på bankområdet skal finde anvendelse for alle danske virksomheder i den finansielle sektor. Dette gælder, uanset om den pågældende virksomhedstype er omfattet af EU-baserede aflønningsregler. De ensartede regler for aflønning inden for den finansielle sektor sikrer, at virksomhederne fører en forsvarlig aflønningspolitik, hvilket medvirker til at sikre en stabil finansiel sektor.

Det foreslås derfor også med lovudkastet at videreføre de gældende nationale aflønningsregler for hele den finansielle sektor, herunder for forsikringsområdet.

Filialer i udlandet af danske finansielle virksomheder er underlagt de danske aflønningsregler, mens det ikke er muligt at pålægge filialer i Danmark af udenlandske virksomheder at leve op til de danske nationale regler om

aflønning, da disse filialer er omfattet af aflønningsreglerne i det land, hvor filialens modervirksomhed har hjemsted.

Den nye bekendtgørelse om aflønning for forsikringsområdet vil blive sendt til Team Effektiv Regulering forud for bekendtgørelsens udstedelse med henblik på beregning af administrative byrder.

3.9.2. Udskydelse på 5 år

Finanssektorens Arbejdsgiverforening anmoder erhvervs- og vækstministeren om at bekræfte, at EBA Guidelines pkt. 15.2, præmis 239, som vedrører det gældende udskydelseskrav for bestyrelse, direktion og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risiko-profil, i finansielle virksomheder m.fl., der ikke er et SIFI, anses for opfyldt med nærværende forslag.

Finanssektorens Arbejdsgiverforening anfører endvidere, at det bør præciseres i bemærkningerne, at den forlængede udskydelse alene gælder for bestyrelsen og direktionen i selve SIFI-selskabet.

Kommentar

Det er korrekt, at forslaget til § 312 b i lov om finansiel virksomhed alene fastsætter krav for bestyrelsen og direktionen i SIFIER. Forslaget regulerer ikke aflønning af medlemmer af bestyrelsen, direktionen eller andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risiko-profil, i de finansielle virksomheder, som ikke er udpeget som et SIFI.

Det er derfor korrekt, at den foreslåede § 312 b om udskydelse af den variable løn tildelt bestyrelsen og direktionen i et SIFI ikke finder anvendelse på variabel løn tildelt som følge af bestyrelses- og direktionsposter i selvstændige datterselskaber i Danmark og udlandet. Lovudkastets bemærkninger vil blive præciseret i overensstemmelse hermed.

3.9.3. Krav om tilbageholdelse ("retention periods")

Finanssektorens Arbejdsgiverforening anmoder erhvervs- og vækstministeren om at bekræfte, at EBA's retningslinjer vedrørende krav om tilbageholdelse ("retention periods") er opfyldt med nærværende lovudkast.

Kommentar

CRD IV stiller krav om, at variable løndele tildelt og udbetalt i finansielle instrumenter ikke må afhændes, men skal tilbageholdes, i en passende periode. Kravet er implementeret direktivnært i § 77 a, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed.

Det er nærmere beskrevet i vejledning nr. 9120 af 4. marts 2015 afsnit 3.10, hvad der skal forstås med en "passende periode". Vejledningen vil blive revideret efter lovudkastets vedtagelse og tilpasset i overensstemmelse med EBA's retningslinjer vedrørende krav om tilbageholdelse, hvorefter tilbageholdelsesperioden som udgangspunkt skal være et år med visse modifikationer.

3.9.4. Koncernregel

Finanssektorens Arbejdsgiverforening anfører, at det bør præciseres i bemærkningerne til koncernreglen, hvordan selskaberne skal forholde sig til AIFM-reguleringen i udlandet, når moderselskab er et CRD IV-selskab i Danmark.

Finanssektorens Arbejdsgiverforening anfører endvidere, at det bør præciseres i bemærkningerne, hvordan præferenceafkast skal håndteres i forhold til koncernreglen.

Kommentar

Det følger af EBA's retningslinjer om forsvarlige lønpolitikker efter CRD IV, at de specifikke krav om aflønning i CRD IV finder anvendelse i tilfælde, hvor der i en koncern med et CRD IV-selskab er identificeret andre væsentlige risikotagere på koncern-niveau, og hvor forhold vedrørende variabel løn ikke er reguleret i medfør af anden europæisk lovgivning (f.eks. loftet for variabel løn).

UCITS V-direktivet og FAIF-direktivet indeholder ikke et loft for den variable løndel til medlemmer af bestyrelsen, direktionen og andre væsentlige risikotagere. Dette betyder, at såfremt f.eks. en forvalter af alternative investeringsfonde har ansatte, som er identificeret som væsentlige risikotagere på koncernniveau i en koncern med et CRD IV-selskab, finder loftet i CRD IV anvendelse ved tildeling af variabel løn til disse ansatte. Loftet for variabel løn gælder også ved tildeling af variabel løn i form af præferenceafkast til en ansat, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på koncernens risikoprofil og hermed er identificeret som væsentlig risikotager på koncernniveau. EBA's retningslinjer angiver endvidere betingelser for, hvornår præferenceafkast udgør variabel løn.

Er der identificeret andre væsentlige risikotagere i koncernforbundne virksomheder, som ikke er omfattet af CRD IV, men derimod er omfattet af FAIF-direktivet eller af UCITS V-direktivet, og hvor særlige krav til variabel aflønning i instrumenter efter CRD IV ikke er i overensstemmelse med FAIF-direktivets eller UCITS V-direktivets krav til variabel aflønning i instrumenter, er det de særlige krav til variabel løn i instrumenter, der implementerer FAIF-direktivet og UCITS V-direktivet, der finder anvendelse.

Lovudkastets bemærkninger vil blive præciseret i overensstemmelse hermed.

3.9.5. Lønpolitikken

Den danske Fondsmæglerforening anfører, at de specielle bemærkninger til forslaget § 77 d, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed vedrørende krav til virksomhedernes lønpolitik indeholder en række skærper af kravene til lønpolitikken udformning på baggrund af en række specialdirektiver og EBA's retningslinjer. Fondsmæglerforeningen bemærker endvidere, at det ikke er hensigtsmæssigt, at disse krav alene er at genfinde i de specielle

bemærkninger til forslaget § 77 d, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Eksempelvis anfører foreningen, at kravet om at lønpolitikken skal omfatte alle ansatte, er en nyskabelse i forhold til gældende krav, og at beskrivelsen af kravene til lønpolitikens indhold i relation til virksomhedens risikostyring er for uklare og vanskelige at håndtere for virksomhederne i praksis.

Kommentar

De specielle bemærkninger til lovudkastet præciserer Finanstilsynets praksis og EBA's retningslinjer om forsvarlige lønpolitikker efter CRD IV. Da bemærkningerne ikke ændrer materielt på kravet om, at et pengeinstitut, et realkreditinstitut m.fl. skal have en lønpolitik, som er i overensstemmelse med en sund og effektiv risikostyring, er det således ikke nødvendigt at ændre i selve lovteksten.

Efter gældende ret skal virksomhederne have en lønpolitik, der er i overensstemmelse med og fremmer sund og effektiv risikostyring. Kravet til anvendelsesområdet for lønpolitikken er ikke begrænset til alene at omfatte bestyrelsen, direktionen samt andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedernes risikoprofil, men skal gælde for alle ansatte. De særlige begrænsninger for brugen af variabel løn, fx loftet for variabel løn og optionsbegrænsninger, gælder imidlertid alene for bestyrelsen, direktionen samt andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedernes risikoprofil. Det er et krav, at disse begrænsninger skal adresseres i virksomhedens lønpolitik, i det omfang virksomheden anvender variabel aflønning til denne personskreds, og det er derfor naturligt, at lønpolitikken har sit fokus på denne personkreds, men det ændrer ikke ved, at lønpolitikken også efter gældende ret skal udgøre en ramme for virksomhedens aflønning af samtlige sine ansatte. Der er således ikke med lovudkastet tale om en nyskabelse på dette område.

For så vidt angår beskrivelsen af kravene til lønpolitikens indhold set i forhold til virksomhedens risikostyring er de specielle bemærkninger blevet forenklet for at tydeliggøre kravene og dermed gøre kravene til lønpolitikken mere gennemsigtig for virksomhederne. I den forbindelse er det blevet præciseret, at lønpolitikken skal understøtte virksomhedens risikostyring på en måde, så virksomhedens aflønningsordninger ikke fører til u hensigtsmæssige incitamentsstrukturer hos de ansatte.

3.10. Tilladelse til fondsmæglerselskaber I

Den danske Fondsmæglerforening påpeger, at den foreslåede implementering af CRD IV's krav til tilladelse til drift af pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I kan indebære overimplementering for så vidt angår fondsmæglerselskaber I. Lovudkastet indeholder forslag om en tilføjelse til den gældende tilladelsesbestemmelse i lov om finansiel virksomhed, således at tilladelse til drift af fondsmæglerselskaber I fremover vil være betinget af, at medlemmerne af ansøgernes bestyrelse og direktion opfylder kravet om afsættelse af tilstrækkelig tid til at varetage deres hverv eller stilling, samt at medlemmerne af ansøgerens bestyrelse opfylder kravene til tilstrækkelige kollektive kompetencer. Den danske

Fondsmæglerforening opfordrer Finanstilsynet til at undersøge, om denne del af lovudkastet indeholder overimplementering.

Kommentar

Det følger af CRD IV, at ledelsen i fondsmæglerselskaber I skal afsætte tilstrækkelig tid til at varetage deres hverv eller stilling i selskabet. Det er herudover et krav i CRD IV, at bestyrelsen i fondsmæglerselskaber I samlet har tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at drive selskabet på forsvarlig vis. Begge krav er i dag implementeret i lov om finansiel virksomhed. Det følger herudover af CRD IV, at Finanstilsynet skal påse overholdelsen af disse krav allerede ved meddelelse af tilladelse til drift af penge- og realkreditinstitut. Det er ikke et krav i medfør af CRD IV, at Finanstilsynet skal påse dette ved meddelelse af tilladelse som fondsmæglerselskab I. Fondsmæglerselskaber I vil således udgå af den foreslåede bestemmelse.

3.11. Finanstilsynets og Erhvervsstyrelsens tilsyns- og kontrolbeføjelser for at imødegå markedsmisbrug m.v.

Dansk Erhverv og FSR - danske revisorer bemærker, at de ikke umiddelbart kan se, hvorfor adgangen til at foretage kontrolbesøg skal kunne udøves uden retskendelse, og hvorfor den skulle være nødvendig for at leve op til gennemsigtighedsdirektivet og ESMA's retningslinjer om regnskabskontrol. Dansk Erhverv bemærker, at kontrolbesøg uden retskendelse er en voldsom indgrebsbeføjelse og alene skal anvendes som sidste mulighed. Dansk Erhverv bemærker endvidere, at regnskabskontrol er byrdefuld for virksomheden, og derfor alene bør foretages, hvis ikke målet kan opnås ved anvendelse af mindre indgribende foranstaltninger.

FSR - danske revisorer anfører, at det forekommer retssikkerhedsmæssigt mere betryggende, at den offentlige regnskabskontrol og lignende foretages med udgangspunkt i åbenbare overtrædelser og i en dialog med selskabet og – kun hvis det er nødvendigt, hvilket næppe er ofte – at der indhentes en dommerkendelse forud for iværksættelse af kontrol hos en børsnoteret ikke-finansiel virksomhed. FSR - danske revisorer finder endvidere, at regnskabskontrol uden retskendelse naturligvis kun skal kunne foregå hos selskabet og ikke hos revisor.

Dansk Industri finder, at det er uklart, i hvilket omfang gennemsigtighedsdirektivet og ESMA's retningslinjer om regnskabskontrol reelt kræver en adgang for myndighederne til at foretage et kontrolbesøg uden retskendelse. Dansk Industri bemærker, at myndigheders adgang til privat ejendom uden retskendelse kan rejse retssikkerhedsmæssige betænkeligheder.

Advokatrådet og Danske Advokater finder, at hverken markedsmisbrugsforordningen, gennemsigtighedsdirektivet eller ESMA's retningslinjer om regnskabskontrol stiller et direkte krav om, at Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen skal have adgang til virksomheder, der ikke er underlagt tilsyn, uden retskendelse. Advokatrådet finder, at der er tale om en væsentlig og retssikkerhedsmæssigt meget betænkelig udvidelse af Finanstilsynets og

Erhvervsstyrelsens muligheder for at få adgang uden retskendelse. Advokatrådet og Danske Advokater bemærker endvidere, at implementeringen er udtryk for en overimplementering af EU-reglerne.

Advokatrådet bemærker endvidere, at der i lovforslaget ikke ses at være taget højde for, at nogle advokater er pligtssubjekter i forhold til insiderlister. Advokatrådet foreslår på denne baggrund, at det – såfremt forslaget i det hele opretholdes – i lovforslaget præciseres, at Finanstilsynet ikke kan gennemføre tilsynsbesøg hos advokater i medfør af den foreslåede bestemmelse. Danske Advokater henviser til Advokatrådets høringssvar for så vidt angår adgang til advokatvirksomheder.

Advokatfirmaet Kromann Reumert anfører, at markedsmisbrugsforordningen ikke kræver, at Finanstilsynet uden retskendelse gives adgang til kontrolbesøg hos alle forordningens pligtssubjekter. Advokatfirmaet Kromann Reumert anfører endvidere, at forslaget går langt videre, end hvad der er nødvendigt for at sikre, at Finanstilsynet har de nødvendige tilsyns- og kontrolbeføjelser. Advokatfirmaet Kromann Reumert finder, at det som minimum bør kræve en retskendelse, hvis Finanstilsynet har mistanke om, at juridiske eller fysiske personer f.eks. ikke har overholdt de pligter, der følger af markedsmisbrugsforordningen, og som led i afdækningen af disse forhold ønsker adgang til disse personers forretningssteder eller private bopæle.

Danmarks Rederiforening finder det tilstrækkeligt og i overensstemmelse med den i lovforslaget nævnte EU-lovgivning, at politiet i tilfælde af strafbare forhold kan indhente en retskendelse efter kapitel 73 i retsplejeloven til at foretage en ransagning. Dansk Rederiforening mener det for vidtgående ud fra et retssikkerhedsmæssigt hensyn, at Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen får mulighed for adgang uden en dommerkendelse. Danmarks Rederiforening henstiller, at kontrolbesøg hos de ikke-tilsynsbelagte virksomheder og hos udstedere af værdipapirer altid foretages på grundlag af varsel og indkaldelse, da det vil give mulighed for at tilrettelægge et besøg på oplyst grundlag.

Danmarks Rederiforening og Dansk Industri bemærker, at det i udkastet til lovbemærkninger fremgår, at Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen vil iagttage proportionalitetsprincippet, hvorfor den mindst indgribende beføjelse altid skal anvendes.

Kommentar

Finanstilsynet foretager i dag som en integreret del af dets tilsynsaktiviteter med jævne mellemrum ordinære tilsyns- og kontrolbesøg i virksomheder under tilsyn. Disse stedlige undersøgelser følger en fast procedure og indebærer bl.a. gennemgang af specielle områder af relevans for tilsynets vurdering af den pågældende virksomhed. Kontrolbesøgene muliggør en direkte dialog med virksomhederne, hvilket sikrer, at der bedre tages højde for den enkelte virksomheds specifikke forhold. Finanstilsynet foretager

endvidere ekstraordinære inspektioner, hvor der kræves umiddelbar handling fra Finanstilsynets side.

Både de ordinære og de ekstraordinære inspektioner er næsten uden undtagelse varslede og gennemføres via dialog med virksomhederne. Der har dog været et par enkeltstående eksempler på, at det har været overvejet at bringe beføjelsen til at gennemføre kontrolbesøg i anvendelse. Dette er dog undgået i sidste øjeblik ved, at instituttet har givet samtykke til kontrolbesøget.

Alle Finanstilsynets hovedlove indeholder bestemmelser om, at Finanstilsynet kan foretage tilsyn- og kontrolbesøg uden retskendelse hos virksomhederne og kan indhente de oplysninger hos virksomhederne, som tilsynet skønner nødvendige. Det vurderes at svare til hvad der gælder for tilsyn i andre sammenlignelige lande.

Hidtil har denne adgang ikke omfattet markedsmisbrugsområdet. Som det fremgår af bemærkningerne til lovudkastet, følger det af markedsmisbrugsforordningen og gennemsigthedsdirektivet, at den nationale kompetente myndighed skal have adgang til at foretage kontrolbesøg for at sikre overholdelse af artikel 24, stk. 4, litra i, i gennemsigthedsdirektivet og artikel 23, stk. 2, litra d, i markedsmisbrugsforordningen. Direktivet og forordningen omfatter både tilsynsbelagte og ikke tilsynsbelagte virksomheder, herunder alle udstedere af værdipapirer. Adgangen til kontrolbesøg må således i medfør af EU-reguleringen ikke være begrænset til de udstedere af værdipapirer, der er finansielle virksomheder eller investeringsforeninger.

Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen er som offentlige myndigheder underlagt et proportionalitetsprincip, der betyder at den mindst indgribende beføjelse altid skal anvendes, herunder også ved udførelsen af kontrol. Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen skal eksempelvis altid anvende beføjelsen til at indhente oplysninger, før myndighederne anvender deres beføjelse til at foretage tilsyns- og kontrolbesøg.

Det vil forinden anvendelsen af beføjelsen til at foretage tilsyns- og kontrolbesøg altid blive vurderet, hvorvidt andre og mindre indgribende kontrolforanstaltninger er tilstrækkelige. Tilsyns- og kontrolbesøg uden forudgående varsel anvendes kun som den allersidste mulighed.

Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen har imidlertid behov for at kunne udøve sin virksomhed også i de særlige tilfælde, hvor en virksomhed måtte nægte at afgive de nødvendige oplysninger eller modvirker et tilsyns- og kontrolbesøg. Det kan f.eks. dreje sig om situationer, hvor en virksomhed undtagelsesvist nægter Finanstilsynet adgang til virksomheden i forbindelse med et tilsyns- og kontrolbesøg. Der kan også være tale om en krisesituation, der kræver, at Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen skridter til omgående handling, og hvor en umiddelbar adgang til virksomheden er en

forudsætning for at håndtere situationen. Manglende adgang til virksomheden i disse tilfælde kan have alvorlige konsekvenser for tilsynet.

De foreslåede beføjelser er således nødvendige for, at Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen kan føre en effektiv kontrol med, at de virksomheder, som har pligter efter reglerne i lov om værdipapirhandel m.v., reglerne om finansiel information i års- og delårsrapporter og den nævnte EU-regulering, opfylder deres forpligtelser. Der er således ikke tale om overimplementering.

Det er overvejet, om det ønskede formål med bestemmelserne ville kunne nås gennem mindre indgribende beføjelser som eksempelvis skrivebordsundersøgelser, dvs. en undersøgelse på baggrund af en skriftlig indkaldelse af materiale uden kontrolbesøg. Erfaringerne fra det finansielle område viser imidlertid, at skrivebordsundersøgelser i sig selv sjældent giver Finanstilsynet en tilstrækkelig god indsigt i de tilsynsbelagte virksomheders aktiviteter. Dette gælder særligt, hvor Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen skal påse overholdelsen af regler på et så komplekst område som kapitalmarkedsområdet.

Det vurderes på den baggrund, at kontrollen med virksomhedernes overholdelse af reglerne mest effektivt føres gennem en kombination af skrivebordsundersøgelser og kontrolbesøg. Dertil kommer, at kontrolbesøg muliggør en direkte dialog med virksomhederne, hvilket sikrer, at der bedre tages højde for den enkelte virksomheds specifikke forhold.

Det bemærkes, at det som nævnt er Finanstilsynets faste praksis at tilrettelægge besøg hos virksomheder efter en forudgående aftale med den konkrete virksomhed. Kontrolbesøg vil dog undtagelsesvist også kunne finde sted med kort varsel eller uvarslet, hvis virksomhedens forhold eller markedsforholdene i øvrigt tilsiger det.

Som det fremgår af de specielle bemærkninger har Finanstilsynet i forbindelse med tilsyns- og kontrolbesøg som udgangspunkt udelukkende adgang til virksomheden og således ikke til private boliger. I tilfælde hvor en virksomhed er af så lille størrelse, at dets forretningslokale befinder sig i et privat hjem, har Finanstilsynet dog adgang hertil i medfør af den foreslåede bestemmelse.

Det fremgår af lovudkastet, at såfremt der er behov for at foretage tilsyns- og kontrolbesøg, vil det kunne ske uden forudgående indhentelse af retskendelse. Det er i overensstemmelse med, hvad der generelt gælder for Finanstilsynets og Erhvervsstyrelsens håndhævelse af lovgivningen.

Af Justitsministeriets vejledning om lov kvalitet, side 39, fremgår det således også om spørgsmålet om retskendelse i forbindelse med adgang til privat ejendom at der kan bl.a. henvises til Retssikkerhedskommissionens betænkning nr. 1428/2003, side 105, hvoraf det bl.a. fremgår, at spørgsmålet

om, hvorvidt der i givet fald skal gælde krav om retskendelse, bl.a. bør bero på, om der er noget for domstolene at tage stilling til. På den baggrund bør der i sædvanlige kontrolbestemmelser, der giver hjemmel til stikprøveundersøgelser mv., normalt ske fravigelse af kravet om retskendelse. En sådan fravigelse bør fremgå udtrykkeligt af lovtæksten («uden retskendelse»). Af Retssikkerhedskommissionens betænkning nr. 1428/2003, pkt. 7.6.3.2, fremgår: »Ved siden af den almindelige begrænsning i adgangen til at foretage tvangsindgreb, som følger af det almindelige forvaltningsretlige proportionalitetsprincip eller af formuleringer i de enkelte lovbestemmelser om, at indgreb kun kan foretages, »hvis det skønnes nødvendigt« eller lignende, vil der således normalt ikke være opstillet nærmere materielle betingelser i lovgivningen med hensyn til adgangen til at gennemføre et tvangsindgreb. Indførelse af et almindeligt krav om forudgående retskendelse ville derfor efter kommissionens opfattelse ikke være nogen reel retssikkerhedsmæssig gevinst og ville på den anden side kunne have betydelige ressourcemæssige konsekvenser og konsekvenser for myndighedernes mulighed for at gennemføre en effektiv kontrol.»

Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen skal kunne foretage tilsyns- og kontrolbesøg i medfør af den foreslåede bemyndigelse med henblik på at sikre, at markedsmissbrugsforordningen og de regler, der gennemfører gennemsigthedsdirektivet, overholdes, og dermed for at kunne sikre en effektiv håndhævelse af reglerne. Kontrollen vil svare til en stikprøveundersøgelse, og som nævnt som udgangspunkt ske med forudgående varsel. Det fremgår af bemærkningerne til lovudkastet at tilrettelæggelsen af kontrolbesøgene desuden vil ske ud fra en risikobaseret tilgang, dvs. med fokus på større eller risikofyldte virksomheder, hvor risikoen for overtrædelser eller konsekvenser heraf er størst.

Det bemærkes, at Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen ved begrundet mistanke om en strafbar overtrædelse af den finansielle lovgivning skal oversende sagen til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK) med henblik på strafferetlig efterforskning. SØIK kan herefter foretage ransagning efter retsplejelovens regler.

Derudover skal Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen ved udførelsen af de tillagte beføjelser altid sikre på den ene side en tilstrækkelig beskyttelse af retssikkerhed og på den anden side muligheden for at efterforske og håndhæve reglerne.

De foreslåede hørings svar har på den baggrund ikke givet anledning til ændringer.

Det er dog præciseret i bemærkningerne til lovforslaget, at der to år efter lovens vedtagelse vil blive fulgt op på den foreslåede bestemmelse ved, at der laves en redegørelse, der viser hvordan bestemmelsen er blevet anvendt.

3.12. Tilladelse til at besidde finansielle instrumenter for egen regning til fondsmæglerselskaber, der ikke har tilladelse til at handle for egen regning

Fondsmæglerforeningen opfordrer Finanstilsynet til at undersøge, om det vil være muligt at ændre den foreslåede § 157, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, så alle fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at udføre ordrer for investorers regning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 2, kan meddeles tilladelse efter § 157, stk. 2, såfremt betingelserne herfor er opfyldt.

Den foreslåede bestemmelse finder anvendelse for fondsmæglerselskaber I, og det anføres af Fondsmæglerforeningen, at der ud fra en generel betragtning ikke ses at være noget i vejen for at, at alle fondsmæglerselskaber med tilladelse efter bilag 4, afsnit A, nr. 2, omfattes af muligheden for at få tilladelse efter § 157, stk. 2.

Kommentar

Den foreslåede § 157, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed giver Finanstilsynet mulighed for at tillade, at de fondsmæglerselskaber I, der ikke har tilladelse til at udføre handler for egen regning og som udfører investorers ordrer vedrørende finansielle instrumenter, kan besidde disse instrumenter for egen regning, hvis en række nærmere angivne betingelser er opfyldt.

Den foreslåede bestemmelse implementerer artikel 29, stk. 2, i CRD IV, der finder anvendelse for investeringsselskaber. Definitionen af et investeringsselskab i CRD IV henviser til definitionen af et investeringsselskab i CRR. Denne definition svarer til definitionen af et fondsmæglerselskab I i lov om finansiel virksomhed.

Startkapitalkravene til investeringsselskaber og dermed fondsmæglerselskaber I er fastlagt i CRD IV, der indeholder ovenfor nævnte mulighed for, at de kompetente myndigheder kan tillade, at investeringsselskaber, der ikke har tilladelse til at handle for egen regning, kan besidde finansielle instrumenter for egen regning under visse nærmere angivne betingelser. For de selskaber, der ikke er omfattet af definitionen af et investeringsselskab i CRD IV – og dermed ikke er et fondsmæglerselskab I i medfør af lov om finansiel virksomhed – indeholder CRD IV ikke samme mulighed for, at Finanstilsynet kan give tilladelse til, at disse selskaber, der ikke har tilladelse til at handle med finansielle instrumenter for egen regning, kan besidde finansielle instrumenter for egen regning under nærmere angivne betingelser.

Som følge heraf finder den foreslåede bestemmelse i § 157, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed kun anvendelse for fondsmæglerselskaber I, og ikke de øvrige fondsmæglerselskaber, der udfører investorers ordrer.

3.13. Offentliggørelse

Finansrådet og Realkreditforeningen anfører, at det bør præciseres, hvilken konsekvens det har, hvis en fysisk eller juridisk person ønsker en frifindende dom offentliggjort efter, at Finanstilsynet har fjernet oplysninger om

en politianmeldelse. Høringsparterne anfører endvidere, at muligheden for at offentliggøre en frifindende dom eller fjerne en offentliggjort politianmeldelse tillige skal finde anvendelse for virksomheder, som ikke er under tilsyn.

Fondsmæglerforeningen anfører, at det fremgår af lovudkastet, at Finanstilsynet kan fjerne oplysninger om en beslutning om at overgive sagen til politimæssig efterforskning eller fjerne en dom, som efter anke eller genoptagelse har fået et andet resultat end den offentliggjorte dom. Fondsmæglerforeningen foreslår, at Finanstilsynet efter anmodning skal være forpligtet til at fjerne oplysninger om beslutningen om at overgive en sag til politimæssig efterforskning eller en dom. Dette vil sikre offentligheden et retvisende billede af retstilstanden.

Forsikring & Pension foreslår, at det udtrykkeligt fremgår af lovteksten, at Finanstilsynets mulighed for at fjerne oplysningen om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning gælder de tilfælde, hvor virksomheden undlader at begære offentliggørelse af sagsudfaldet.

Kommentar

Det fremgår af lovudkastet, at Finanstilsynet i de sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning, og sagen er afsluttet ved påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsigelse af frifindende dom, skal offentliggøre oplysninger herom efter anmodning fra den virksomhed, som sagen vedrører.

Det foreslås i den forbindelse at det præciseres, at hvis påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke er endelig, f.eks. fordi anklagemyndigheden har anket dommen, skal dette fremgå af offentliggørelsen.

Efter lovudkastet kan Finanstilsynet endvidere i de tilfælde, hvor virksomheden ikke selv anmoder Finanstilsynet om at offentliggøre et ændret udfald af de oprindeligt offentliggjorte oplysninger, vælge at fjerne allerede offentliggjorte oplysninger fra sin hjemmeside, bl.a. af hensyn til den, sagen vedrører, og for at sikre offentligheden et mere retvisende billede af praksis.

I lyset heraf, og i overensstemmelse med hørings svarene, foreslås det at udbygge bestemmelsen, så Finanstilsynet i de tilfælde, hvor tilsynet modtager dokumentation for, at sagen er afsluttet ved påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller endelig frifindende dom, er forpligtet til at fjerne de allerede offentliggjorte oplysninger fra sin hjemmeside. Da Finanstilsynet ikke nødvendigvis vil få besked om dommen eller afgørelsen, vil det blive præciseret i bemærkningerne, at Finanstilsynets pligt alene opstår i de tilfælde, hvor Finanstilsynet er kommet i besiddelse af dommen eller afgørelsen, f.eks. via den berørte virksomhed eller anklagemyndigheden.

Den berørte virksomhed har mulighed for at anmode om, at Finanstilsynet – udover at foretage en berigtigelse – tillige kan fjerne allerede offentliggjorte oplysninger, såfremt sagen er endeligt afsluttet.

Det foreslås herudover, at lovudkastets regler om offentliggørelse tillige skal finde anvendelse for virksomheder, som ikke er under tilsyn.

Det foreslås endelig, at det præciseres i bemærkningerne til bestemmelsen, at såfremt en virksomhed ønsker en påtaleopgivelse, et tiltalefrafald eller en frifindende dom offentliggjort på et tidspunkt, hvor Finanstilsynet af egen drift har fjernet de oprindeligt offentliggjorte oplysninger fra Finanstilsynets hjemmeside, f.eks. på baggrund af en orientering fra anklagemyndigheden, så vil Finanstilsynet foretage fornyet offentliggørelse suppleret med oplysninger om påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller den frifindende dom.

3.14. Finanstilsynets tavshedspligt

Finansrådet og Realkreditforeningen bemærker, at der bør anføres kriterier for, i hvilke tilfælde Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til beskæftigelsesministeren.

Kommentar

Det fremgår af bemærkningerne til den foreslåede § 354, stk. 6, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet efter lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension efter en inspektion i Arbejdsmarkedets Tillægspension samtidig med fremsendelse af en rapport til ledelsen m.v. tillige sender rapporten til beskæftigelsesministeren. Tilsvarende fremgår af lov om Lønmodtagernes Dyrtdsfond og lov om arbejdsskadesikring.

Lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, lov om Lønmodtagernes Dyrtdsfond og lov om arbejdsskadesikring indeholder herudover bl.a. bestemmelser om, at Finanstilsynet skal afgive årlige beretninger om tilsynet til beskæftigelsesministeren og underrette beskæftigelsesministeren om offentliggørelse af reaktioner m.v.

Det præciseres i lovudkastet og de tilhørende bemærkninger, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger om Arbejdsmarkedets Tillægspension, Lønmodtagerens Dyrtdsfond og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring til beskæftigelsesministeren i tilfælde af lovbestemt underretning i medfør af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, lov om Lønmodtagernes Dyrtdsfond og lov om arbejdsskadesikring.

3.15. Lempelse af kapitalkrav for fondsmæglerselskaber

3.15.1. Begrebet startkapital og reglerne forhold til kapitalkravene i selskabsloven

Den danske Fondsmæglerforening anfører, at begrebet aktiekapital i den nuværende § 9, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed med lovforslaget ændres til startkapital, hvilket er i overensstemmelse med ordlyden af den

danske version af direktiv 2013/36/EU. Foreningen finder, at det forekommer oplagt, at de to begreber i sammenhængen betyder det samme, og at det bør fremgå udtrykkeligt af lovbemærkningerne, at lovforslaget ikke på dette punkt tilsigter en ændring.

Den danske Fondsmæglerforening anfører endvidere, at for så vidt angår den foreslåede § 9, stk. 8, 3. pkt., kunne det være hensigtsmæssigt, at lov-bemærkningerne behandler forholdet til § 4, stk. 2, i selskabsloven, hvorefter aktieselskabers selskabskapital som minimum skal være 500.000 kr.

Kommentar

Med lovudkastet foreslås det at ændre kravet til fondsmæglerselskabers startkapital, således at det ikke længere er et krav til aktiekapitalen, men i stedet bliver et krav til startkapital. Med startkapital forstås i denne henseende et krav til kapitalgrundlagets størrelse på tilladelsestidspunktet. Lovforslaget indebærer, at kravene til startkapital for fondsmæglerselskaber nedsættes til henholdsvis 730.000 euro, 125.000 euro samt 50.000 euro og/eller en ansvarsforsikring afhængig af selskabets tilladte investerings-service og -aktiviteter. Det præciseres i bemærkningerne til det foreslåede § 9, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed, hvad der forstås ved startkapital.

Samtlige fondsmæglerselskaber er dog fortsat omfattet af kravet i § 12, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed om, at finansielle virksomheder skal være aktieselskaber. Det indebærer, at selskabslovens kapitalkrav til selskabskapital for aktieselskaber fortsat skal iagttages og er gældende uanset ændring af kravene til selskabets kapitalgrundlag, herunder kravene til startkapitalen. Dette præciseres i bemærkningerne til lovforslaget

3.15.2. Kapitalkrav ved tilladelse til investeringsrådgivning

Den danske Fondsmæglerforening anfører, at det efter den nuværende formulering af den foreslåede § 9, stk. 8, er uklart, hvilke kapitalkrav der gælder for et selskab, som ønsker at opbevare kunders midler eller værdipapirer, og som søger om tilladelse efter f.eks. bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2 og 5. Det er foreningens vurdering, at tilladelse efter bilag 4, afsnit A, nr. 5, bør tilføjes til § 9, stk. 8, 2. pkt.

Kommentar

For så vidt angår kapitalkrav for et selskab, som ønsker at opbevare kunders midler eller værdipapirer, og som søger om tilladelse efter f.eks. bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2 og 5, følger det af § 9, stk. 8, 2. pkt., at et sådant selskab er omfattet af et krav om en startkapital på 125.000 euro.

Det følger således af § 9, stk. 8, 2. pkt., at et selskab, der søger om tilladelse som fondsmæglerselskab efter stk. 1, som ønsker at opbevare kunders midler eller værdipapirer, og som søger tilladelse til at udøve en eller flere af de aktiviteter, som er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2 og 4, skal have en startkapital på et beløb svarende til mindst 125.000 euro.

Startkapitalkravet i § 9, stk. 8, udløses således ved, at et selskab søger om tilladelse til bare én af de nævnte aktiviteter. For at undgå tvivl herom vil bemærkningerne til lovudkastet blive præciseret, så det er tydeligt at startkapitalkravet udløses af bare én af de nævnte aktiviteter. Endvidere præciseres det, at der i det tilfælde, hvor et fondsmæglerselskab ønsker tilladelse til en kombination af aktiviteter, som er omfattet af forskellige startkapitalkrav, er det det højeste kapitalkrav, som finder anvendelse.

Den danske Fondsmæglerforening har endvidere påpeget, at aktiviteten investeringsrådgivning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 5, bør tilføjes i § 9, stk. 8, 2. pkt. Spørgsmålet er relevant i det tilfælde, hvor et selskab ønsker tilladelse som fondsmæglerselskab til alene at udføre investeringsrådgivning, og hvor selskabet samtidig ønsker at opbevare kunders midler eller værdipapirer. I andre tilfælde vil selskabet være omfattet af et startkapitalkrav i medfør af de øvrige aktiviteter, som selskabet måtte søge om tilladelse til.

*Den umiddelbare ordlyd af artikel 29, stk. 1, i CRD IV, indebærer, at alene fondsmæglerselskaber, der udøver en eller flere aktiviteter svarende til dem nævnt i bilag 4, afsnit A, **nr. 1, 2 og 4**, og som opbevarer kunders midler eller værdipapirer, skal have et startkapitalkrav på 125.000 euro. Efter artikel 31, stk. 1, i CRD IV skal fondsmæglerselskaber, der udøver en eller flere aktiviteter svarende til dem nævnt i bilag 4, afsnit A, **nr. 1, 2, 4 og 5**, og som **ikke** opbevarer kunders midler eller værdipapirer, vælge mellem et startkapitalkrav på 50.000 euro og/eller en ansvarsforsikring. Det har formodningen for sig, at et fondsmæglerselskab, der udøver aktiviteter svarende til dem nævnt i bilag 4, afsnit A, **nr. 5**, og som opbevarer kunders midler eller værdipapirer, også bør være omfattet af startkapitalkravet på 125.000 euro. På den måde sikres der den ensartethed i reglerne, at fondsmæglerselskaber, der udøver en eller flere aktiviteter nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 5, skal have et startkapitalkrav på 125.000 euro, når de opbevarer kunders midler eller værdipapirer, og et startkapitalkrav på 50.000 euro og/eller en ansvarsforsikring, når de ikke opbevarer kunders midler eller værdipapirer. Det foreslås, at lovudkastet tilrettes i overensstemmelse hermed.*

3.15.3. Erklæringer til Finanstilsynet vedrørende kundemidler og ansvarsforsikring

Den danske Fondsmæglerforening foreslår principielt, at lovforslagets § 1, nr. 9, udgår, idet det efter foreningens vurdering er en unødvendig, fordyrende administrativ byrde. Endvidere anføres det, at der reelt er tale om overimplementering, selvom lovbemærkningerne angiver, at ”forslaget gennemfører artikel 17, stk. 1, i MiFID-direktivet, der fastslår, en pligt for landene inden for EU til at føre tilsyn med, at investeringsselskaber løbende opfylder de driftsbetingelser, der stilles efter lovgivningen”. Fondsmæglerforeningen finder, at Finanstilsynet vil kunne kontrollere overholdelsen af bestemmelserne i forbindelse med det almindelige tilsyn med

fondsmæglerselskaberne og anfører bl.a., at kravet om indsendelse af erklæring efter § 9, stk. 11, 1. pkt., er unødvendigt i de tilfælde, hvor et fondsmæglerselskab har valgt, at den eksterne revisor skal udarbejde et revisionsprotokollat.

Den danske Fondsmæglerforening anfører desuden, at det er uklart efter formuleringen af det foreslåede § 9, stk. 11, 3. pkt., om der både henvises til bestemmelsens 1. og 2. pkt., eller kun 2. pkt.

Kommentar

Med lovforslaget nedsættes kapitalkravene til fondsmæglerselskaberne. I den forbindelse foreslås det, at de fondsmæglerselskaber, der med lovforslaget fremover kun får et startkapitalkrav på 50.000 euro og/eller en ansvarsforsikring, én gang om året skal indsende en erklæring til Finanstilsynet om, at selskabet ikke opbevarer kunders midler eller værdipapirer, og, hvis relevant, en erklæring om, at selskabets ansvarsforsikring opfylder betingelserne i lov om finansiel virksomhed. Begge erklæringer skal være underskrevet af selskabets bestyrelse og direktion.

Baggrunden for kravet er, at det med lovforslaget bliver afgørende for kapitalkravets størrelse, om et selskab ønsker at opbevare kunders midler eller værdipapirer, hvilket Finanstilsynet ikke særskilt skal give forudgående tilladelse til. Hvis de pågældende selskaber ønsker at opbevare kunders midler eller værdipapirer, skal selskaberne opfylde et startkapitalkrav på 125.000 euro.

Det er vurderingen, at kravet om indsendelse af en erklæring om, at selskabets ansvarsforsikring opfylder betingelserne i lov om finansiel virksomhed, ikke er forbundet med uforholdsmæssige byrder og står mål med, at Finanstilsynet derved kan påse, at kravet om en ansvarsforsikring er opfyldt. Det skal tillige bemærkes, at tilsvarende krav er gældende for virksomheder, der har tilladelse som investeringsrådgivere i henhold til kapitel 20 a i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås endeligt præciseret i bemærkningerne, at begge erklæringer skal være underskrevet af selskabets bestyrelse og direktion.

3.15.4. Kapitalgrundlagskrav til fondsmæglerselskaber

Den danske Fondsmæglerforening finder det hensigtsmæssigt, at anvendelsesområdet for bestemmelserne i lovforslagets § 1, nr. 42, 44 og 46-48, indskrænkes. Fondsmæglerforeningen opfordrer i den forbindelse til, at Finanstilsynet undersøger, i hvilket omfang bestemmelsernes anvendelsesområde kan indskrænkes yderligere, uden at dette strider mod den bagvedliggende EU-regulering.

Kommentar

Med lovudkastet indskrænkes anvendelsesområdet for kapitalkravene i § 125 i lov om finansiel virksomhed, så de alene finder anvendelse for fondsmæglerselskaber I. Dette er i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber CRD IV.

De dele af den gældende § 125, der omfatter fondsmæglerselskaber, som ikke er fondsmæglerselskaber I, foreslås således ophævet, jf. lovudkastets § 1, nr. 43 og 45.

Baggrunden for lovudkastets ændringer er et ønske om at sænke kapitalkravene for fondsmæglerselskaber, så de er i overensstemmelse med EU-lovgivningens minimumskrav. Det er vurderingen, at anvendelsesområdet ikke kan indskrænkes yderligere henset til direktivets anvendelsesområde.

3.16. Koncernregler for koncerner indeholdende fondsmæglerholdingvirksomheder eller fondsmæglerselskaber

Den danske Fondsmæglerforening anfører til ændringen af § 173, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, at krav om opgørelse af det individuelle solvensbehov og begrænsninger til store eksponeringer på koncernniveau bør fjernes.

Den danske Fondsmæglerforening foreslår endvidere, at henvisningen i § 173, stk. 2, til artikel 395 i CRR ophæves. Hertil anfører foreningen, at ikke-fondsmæglerselskaber I ikke er omfattet af CRR, Fjerde del, vedrørende store eksponeringer og derved ikke er omfattet af artikel 395 i CRR vedrørende begrænsninger for store eksponeringer. Dette gælder tilsvarende koncerner. Foreningen anfører, at det virker unødvendigt byrdefuldt, at koncerner, hvori der ikke indgår et fondsmæglerselskab I, skal omfattes af regler, som ikke i forvejen omfatter alle fondsmæglerselskaber I.

Kommentar

Med lovudkastet indskrænkes anvendelsesområdet for kapitalkravene i § 125 i lov om finansiel virksomhed til at finde anvendelse for fondsmægler-selskaber I. Øvrige dele af den gældende § 125, der omfatter fondsmægler-selskaber, der ikke er fondsmæglerselskaber I, foreslås ophævet, jf. lov-forslaget § 1, nr. 43 og 45.

Det indebærer, at det kun er fondsmæglerselskaber I, der skal opgøre og opfylde det individuelle solvensbehov, hvor selskabets risici opgøres i henhold til bekendtgørelse om opgørelse af risikoeksponeringer, kapitalgrundlag og solvensbehov. Da fondsmæglerselskaber, der ikke er fondsmæglerselskaber I, ikke skal overholde kravene i § 125 på institutniveau, er det vurderingen, at de heller ikke skal overholde kravet på konsolideret niveau, medmindre de indgår i en koncern med et fondsmæglerselskab I. Det samme gør sig gældende for fondsmæglerholdingvirksomheder, som er øverste modervirksomhed i en koncern, og som ikke har et pengeinstitut,

et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I som dattervirksomhed. På den baggrund bør henvisningen til § 125, stk. 1-4, i § 173, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed ophæves.

Grænserne for store eksponeringer i artikel 395 i CRR finder ikke anvendelse for fondsmæglerselskaber, der ikke er fondsmæglerselskaber I. Herudover er der ikke i national ret fastsat regler om, hvor store eksponeringer fondsmæglerselskaber, der ikke er fondsmæglerselskaber I, må have over for en kunde eller en gruppe af kunder. Da fondsmæglerselskaber, der ikke er fondsmæglerselskaber I, ikke skal overholde grænser for store eksponeringer på institutniveau, er det vurderingen, at de heller ikke skal overholde det på konsolideret grundlag, medmindre de indgår i en koncern med et fondsmæglerselskab I, for hvilket grænserne for store eksponeringer i artikel 395 i CRR finder anvendelse. Det samme gør sig gældende for fondsmæglerholdingvirksomheder, som er øverste modervirksomhed i en koncern, og som ikke har et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I som dattervirksomhed. På den baggrund vurderes det hensigtsmæssigt at justere lovforslaget i overensstemmelse hermed, hvilket også vil indebære en lempelse af byrderne for selskaberne

3.17. Tilsyn med revisionsudvalg

FSR - danske revisorer anfører, at udkastet til lovforslag lægger op til, at tilsynet med, at medlemmer af det øverste ledelsesorgan og revisionsudvalg overholder de pligter, der følger af den revisorretlige regulering, deles mellem Erhvervsstyrelsen og Finanstilsynet. Finanstilsynet skal herefter have ansvar for tilsyn i forhold til de virksomheder af offentlig interesse (PIE-virksomheder), der er underlagt tilsyn af Finanstilsynet. FSR - danske revisorer anbefaler, at tilsynet med, at ledelsen og revisionsudvalget overholder deres forpligtelser efter revisorloven, fortsat skal ligge i Erhvervsstyrelsen, således som der i dag er lagt op til i de nye regler i § 32, stk. 3, nr. 1, i revisorloven, som blev vedtaget i maj/juni 2016.

FSR - danske revisorer bemærker, at interesseorganisationen lægger vægt på ensartethed i tilsynet med de nye regler for revisorer. Reglernes administration kræver ikke nogen særlig indsigt i de finansielle virksomheders forhold, men i de revisorfaglige forhold, og derfor vejer sidstnævnte tungest. FSR - danske revisorer henviser også til, at Erhvervsstyrelsen netop har nedsat et Revisorråd med en bred sammensætning, der skal rådgive styrelsen om blandt andet disse regler. Dette råd vil i givet fald ikke spille nogen rolle i forhold til de finansielle PIE-virksomheder, og der kan udvikle sig en uensartet praksis hos de to myndigheder, hvilket ikke forekommer hensigtsmæssigt. Derfor bør Erhvervsstyrelsen varetage tilsynsopgaverne på disse områder både for ikke-finansielle og finansielle virksomheder.

Finansrådet anfører, at det fremgår af § 32, stk. 3, i revisorloven, at Erhvervsstyrelsen er ansvarlig for tilsynet med, at PIE-virksomheder og deres revisionsudvalg overholder deres nye pligter i medfør af revisorloven, EU-

forordningen m.v. Umiddelbart kan der argumenteres for, at det er naturligt, at denne tilsynsopgave varetages af Finanstilsynet, der i forvejen forestår det overordnede tilsyn med finansielle PIE-virksomheder. Omvendt er det afgørende, at der ikke lægges en anden linje for håndhævelsen af reglerne over for finansielle PIE-virksomheder end for ikke-finansielle PIE-virksomheder, hvilket der vil kunne være risiko for ved den foreslåede deling af tilsynsopgaven mellem Erhvervsstyrelsen og Finanstilsynet. Hertil kommer, at håndhævelsen af de nævnte regler ikke umiddelbart forudsætter særlig indsigt i forhold vedrørende finansielle virksomheder, men derimod særlig indsigt i revisionsfaglige forhold. I den forbindelse bemærkes det, at Erhvervsstyrelsen i medfør af § 32 a i revisorloven har nedsat et Revisorråd, som skal rådgive styrelsen om blandt andet disse regler. Finansrådet kan på den baggrund ikke tilslutte sig, at det nævnte tilsyn flyttes til Finanstilsynet. Fastholdes det imidlertid, at Finanstilsynet skal overtage tilsynsopgaven, bør Finanstilsynet samtidig få pligt til at rådføre sig hos Revisorrådet, så der sikres en ensartet linje for håndhævelsen af reglerne over for finansielle- og ikke-finansielle PIE-virksomheder.

Realkreditrådet anfører, at det ved en flytning af tilsynet med revisionsudvalg er væsentligt, at der ikke bliver tale om et forskelligt tilsyn med de finansielle virksomheder og andre virksomheder af offentlig interesse, og rådet forudsætter, at der ikke sker materielle ændringer i tilsynet. Realkreditrådet finder det betænkeligt, at Revisorrådet, som bl.a. skal rådgive Erhvervsstyrelsen i forbindelse med tilsynsopgaver, ikke får en tilsvarende rådgivende rolle i forhold til Finanstilsynets tilsyn med det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg vedrørende pligter efter revisorloven og EU-reglerne om revision.

Kommentar

Indtil den seneste ændring af revisorloven (lov nr. 631 af 8. juni 2016) indeholdt revisorloven en hjemmelsbestemmelse, hvorefter Erhvervs- og vækstministeren kunne fastsætte regler om revisionsudvalg i virksomheder underlagt tilsyn af Finanstilsynet. Denne hjemmel har siden 2008 og frem til den nye revisorlov i 2016 været udnyttet til udstedelse af bekendtgørelse om revisionsudvalg i virksomheder samt koncerner, der er underlagt tilsyn af Finanstilsynet.

Efter den nævnte bekendtgørelse om revisionsudvalg skulle virksomheder under tilsyn af Finanstilsynet, som havde værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i Danmark, etablere et revisionsudvalg. Endvidere skulle større virksomheder under tilsyn af Finanstilsynet, dvs. virksomheder, som havde en balancesum på 500 mio. kr. eller derover i to på hinanden følgende regnskabsår, etablere et revisionsudvalg. Øvrige virksomheder under tilsyn af Finanstilsynet skulle mindst én gang årligt tage stilling til behovet for etablering af et revisionsudvalg, herunder inddrage virksomhedens kompleksitet.

Finanstilsynet har ført tilsynet med revisionsudvalg i de finansielle virksomheder m.fl. siden indførelsen af reglerne herom i 2008. Tilsynet med revisionsudvalgene har siden reglernes indførelse i 2008 været delt mellem Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen.

Med ændringen af revisorloven (lov nr. 631 af 8. juni 2016) udgik hjemmelsbestemmelsen i revisorloven til fastsættelse af regler om revisionsudvalg i virksomheder underlagt tilsyn af Finanstilsynet.

Det har ikke i forbindelse med ændringen af revisorloven været hensigten, at Erhvervsstyrelsen skulle overtage tilsynet med revisionsudvalgene i de virksomheder, som i øvrigt er under tilsyn af Finanstilsynet.

På den baggrund foreslås revisorloven ændret, så Finanstilsynet igen fører tilsyn med revisionsudvalg i virksomheder under tilsyn af Finanstilsynet. Forslaget fremsættes efter indstilling fra både Erhvervsstyrelsen og Finanstilsynet.

Tilsynet med revisionsudvalget er en vigtig del af Finanstilsynets tilsyn med de finansielle virksomheder m.fl. Dette tilsyn udgør en vigtig kilde til værdifuld viden om regnskabs- og revisionsforhold i de pågældende virksomheder. Denne viden indgår også i det øvrige tilsyn med virksomhederne.

Det er selvfølgelig vigtigt, at tilsynet med revisionsudvalg foregår på en ensartet måde, uanset om tilsynet forestås af Erhvervsstyrelsen eller Finanstilsynet. Af bl.a. denne årsag er Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen i løbende dialog om principielle problemstillinger på revisionsområdet. Dette gælder og vil også fortsat gælde sager vedrørende tilsynet med revisionsudvalgene. Dialogen mellem Erhvervsstyrelsen og Finanstilsynet på revisionsområdet har hidtil været udbytterig, og dialogen vil også fremadrettet sikre informationsudveksling på området, herunder sikre en ensartethed i praksis for tilsynet med revisionsudvalgene.

Som det fremgår af revisorloven har Revisorrådet til formål at rådgive Erhvervsstyrelsen i forbindelse med bl.a. tilsynet med revisionsudvalg. Revisorrådet mødes som udgangspunkt fire gange årligt og i øvrigt efter behov. Revisorrådet rådgiver om generelle forhold og ikke om enkeltsager. Efter bekendtgørelse om Revisorrådet kan en repræsentant fra Finanstilsynet deltage som observatør på Revisorrådets møder. Finanstilsynet har udnævnt en sådan repræsentant som observatør.

For at sikre en ensartet praksis på området vil det desuden blive indført i lovudkastet, at Revisorrådet også rådgiver Finanstilsynet i forbindelse med Finanstilsynets tilsyn med revisionsudvalg mv. i de finansielle virksomheder m.fl. Det foreslås således, at Revisorrådet yder samme rådgivning på dette område til både Erhvervsstyrelsen og Finanstilsynet.

Endvidere vil Finanstilsynets og Erhvervsstyrelsens tilsyn med revisionsudvalgene foregå efter samme regelsæt, hvilket også fremgår af lovudkastet.

De nævnte forhold vil sikre en ensartethed i praksis for tilsynet med revisionsudvalgene.

Det vil derfor blive præciseret i lovtæksten, at Revisorrådet endvidere rådgiver Finanstilsynet, når Finanstilsynet træder i Erhvervsstyrelsens sted i forbindelse med tilsyn med bl.a. revisionsudvalg i de finansielle virksomheder m.fl.

3.18. Kravet om anden tilsvarende dokumentation

Den danske Fondsmæglerforening bemærker, at den nye revisorlov indebærer, at det ikke længere er alle virksomheder under Finanstilsynets tilsyn, som skal føre en revisionsprotokol, men alene virksomheder af interesse for offentligheden. Fondsmæglersekskaber er ikke omfattet af dette begreb og følgelig ikke forpligtet til at føre en revisionsprotokol. Med lovudkastet indføres regler, hvorefter en erklæring eller oplysninger, som er omfattet af bestemmelserne, skal fremgå af anden dokumentation svarende til en revisionsprotokol, hvis der ikke føres en revisionsprotokol. At netop begrebet anden tilsvarende dokumentation anvendes risikerer imidlertid – efter foreningens vurdering – med en til visshed grænsende sandsynlighed i praksis at indebære en de facto genindførsel af pligten til at udarbejde revisionsprotokollat på de pågældende områder. Foreningen foreslår derfor principielt, at de pågældende bestemmelser udgår af lovforslaget, og at overholdelsen af bestemmelserne for de virksomheder, der ikke udarbejder revisionsprotokollat i stedet sker via det almindelige tilsyn med finansielle virksomheder. Subsidiært anmoder foreningen om, at det specificeres, hvilke krav der i praksis vil blive stillet til dokumentationen.

Investeringsfundsbranchen ønsker, at det præciseres, hvad der nærmere skal forstås ved anden tilsvarende dokumentation.

Kommentar

Der er ikke med begrebet "anden tilsvarende dokumentation" en risiko for en genindførsel af pligten til at udarbejde revisionsprotokollat. Med anden tilsvarende dokumentation forstås således den dokumentation, som den eksterne revisor allerede udarbejder i overensstemmelse med de internationale revisionsstandarder (ISA'erne) og afgiver til en virksomheds ledelse i forbindelse med dennes revision af virksomhedens årsrapport og i forbindelse med den lovpligtige kommunikation af oplysninger og erklæringer.

De internationale revisionsstandarder pålægger revisor at kommunikere en række oplysninger til den reviderede virksomheds ledelse. De internationale revisionsstandarder ISA 260 (kommunikation med den øverste ledelse) og ISA 265 (kommunikation om mangler i intern kontrol til den øver-

ste ledelse og den daglige ledelse) stiller krav om, at revisor skal kommunikere en række oplysninger til den reviderede virksomheds øverste og daglige ledelse. Derudover pålægges revisor også en række kommunikationsforpligtelser i medfør af øvrige internationale revisionsstandarder.

Lovudkastet indebærer, at den hidtidige tilsynspraksis, hvorved Finanstilsynet kan lade revisorerne oplysninger til den øverste og daglige ledelse indgå som en væsentlig og uafhængig ekstern kilde til information om virksomhederne, kan opretholdes. Finanstilsynets nuværende inspektionsfrekvens er bl.a. tilrettelagt efter de krav, der stilles til udførelsen af revisionen og til revisors uafhængighed samt de oplysninger, som Finanstilsynet i øvrigt har om virksomhederne.

3.19. Koncernsolvens for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v.

Forsikring & Pension anfører, at ændringerne af reglerne om koncernsolvens er uklare i deres rækkevidde og opfordrer Finanstilsynet til at indlede en dialog med Forsikring & Pension herom.

Kommentar

For at undgå tvivl om ændringerne af reglerne om koncernsolvens foretages der en række justeringer for at tydeliggøre anvendelsesområdet heraf. Særligt fremhæves det, at det ikke længere er et krav, at de af Solvens II omfattede holdingvirksomheder er øverste modervirksomhed i koncernen. Det skyldes, at dette efter Solvens II-direktivet ikke er afgørende for, om der skal udøves koncerntilsyn. Det afgørende er derimod tilstedeværelsen af en koncern, eller gruppe af tilknyttede virksomheder, hvorigennem der udøves forsikringsvirksomhed omfattet af Solvens II-direktivet. Formuleringen af bestemmelsen i høringsversionen er uhensigtsmæssig, da der kan forekomme tilfælde, hvor eksempelvis en forsikringsholdingvirksomhed ikke er øverste modervirksomhed, og dermed med den valgte formulering vil kunne undgå at efterleve reglerne, uagtet at virksomheden er omfattet af anvendelsesområdet, som det er afgrænset i direktivet. Lovudkastet foreslås præciseret for at afhjælpe dette.

For at sikre, at Finanstilsynet fortsat har mulighed for at fravige bestemmelserne i lov om finansiel virksomhed vedrørende koncernsolvens, hvis det konsoliderede tilsyn med en forsikringskoncern skal udøves af de kompetente myndigheder i et andet EU/EØS-land, foretages der i forlængelse af forslaget om ændring af reglerne om koncernsolvens for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v. en konsekvensændring af § 344, stk. 11, i lov om finansiel virksomhed. Ændringen indebærer, at såfremt en kompetent myndighed i et andet EU/EØS-land udøver tilsynet med en gruppe af forsikringsvirksomheder så kan Finanstilsynet fravige reglerne om tilsyn. Dermed opretholdes samme mulighed som i dag i relation til koncerner.

3.20. Sammensætningen af Penge- og Pensionspanelet

Den danske Fondsmæglerforening anfører, at idet de repræsenterer en stor del af de danske fondsmæglerselskaber, ønsker de mulighed for at indstille

et medlem til Penge- og Pensionspanelet og ikke blot som hidtil blive inddraget i panelets arbejde på ad hoc-basis.

Kommentar

Den foreslåede ændring i § 333 a i lov om finansiel virksomhed er alene en konsekvensrettelse af bestemmelsen som følge af, at InvesteringFor- eningsRådet har skiftet navn til InvesteringsFondsBranchen, og indebærer ikke en ændring af, hvilke organisationer, der er indstillingsberettiget til panelet, ligesom der ikke skønnes at være et behov for at foretage sådanne ændringer.

4. Oversigt over hørte organisationer, myndigheder m.v.

Advokatrådet, Andelskassen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejds- markedets Erhvervs sikring (AES), Arbejds markedets Tillægspension (ATP), Arbejdsskadestyrelsen, Børsmæglerforeningen, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Nationalbank, Dan- marks Rederiforening, Danmarks Skibskredit A/S, Dansk Aktionærfor- ening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Danske Advokater, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Dansk Ejendomsmæg- lerforening, Danske Maritime, Danske Regioner, Dansk Erhverv, Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM), Dansk Indu- stri, Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk Metal, Dansk Pan- tebrevsforening, Dansk Kredit Råd, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Dommerforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den danske Fondsmæglerforening, Ejendomsforeningen, FDIH – Foreningen for Distance- og Internethandel, FDFFA – Foreningen af Danske Forsik- ringsmæglere og ForsikringsAgenturer, Finansforbundet, Finanshuset i Fredensborg A/S, Finansiell Stabilitet A/S, Finans og Leasing, Finansrådet – Danske Pengeinstitutters Forening, Finanssektorens Arbejdsgiverfor- ening, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Foreningen af Forret- ningsførere for Udenlandske Forsikringsselskaber, Foreningen af Interne Revisorer, Foreningen af J.A.K. Pengeinstitutter, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Frivilligrådet, FSR - danske revisorer, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Garantifonden for indskydere og investorer, Garban-Intercapital Scandinavia, Horesta, Håndværksrådet, Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation (ISOBRO), Investeringsfondsbranchen, Intertrust (Denmark), ISACA Denmark Chapter, IT-branchen, KommuneKredit, Kommunernes Lands- forening, Kuratorforeningen, KøbmandStandens OplysningsBureau, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen af forsvarsadvokater, Landsorganisationen i Danmark (LO), Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond (LD), NASDAQ OMX Copenhagen A/S, Nets, Mybanker, Parcelhusejernes Landsforening, PostDanmarks Juridiske afdeling, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Regionale Bankers Forening, Revisornævnet, Rigsrevisi- onen, Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, Telekommunikationsindustrien i Danmark, VP Securities A/S, Western Union, Færøernes Hjemmestyre via Rigsombudsmanden på Færøerne og Grønlands Selvstyre via Rigsombudsmanden i Grønland.

5. Oversigt over organisationer, myndigheder m.v. som har haft bemærkninger med indhold

Følgende organisationer, myndigheder m.v. har haft bemærkninger med indhold:

Advokatrådet, Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, Danmarks Rederiforening, Dansk Aktionærforening, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Danske Advokater, Datatilsynet, Den danske Fondsmæglerforening, Finansforbundet, Finansrådet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Forbrugerombudsmanden, Forsikring & Pension, FSR - danske revisorer, Investeringsfundsbranchen, Kromann Reumert, Lokale Pengeinstitutter, Realkreditforeningen, Realkreditrådet og Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet.